

Zachránili život mladé matce, která se chystala skočit z mostu

Policisté přitom sami nasazovali své zdraví či život. Poděkovala jim nejen matka, ale i radní

ROMAN CICHOCKI

Horní Slavkov – Běžná říjnová služba se pro policejní hlídku v Horním Slavkově změnila v horor, na který policista Petr Kohajda a jeho kolegyně Marta Mundilová jen tak nezapomenou. Dostali hlášení o ženě, která se chystá skočit z vysokého mostu přímo na silnici. Přijeli na místo a viděli, že není čas. Zakrvácená dívka seděla na samém okraji mostu a ke smrti jí chybělo málo. Celé drama od příjezdu hlídky do záchrany mladé ženy odhadli policisté zhruba na deset minut. Dívka, která už je prý matkou, si původně nepřála, aby jí policisté pomáhali. Nakonec jim za záchranu života přišla poděkovat. A k ní se později přidali i radní Horního Slavkova v čele se starostou.

Můžete nám popsat, jak se vám dívku podařilo zachránit?

PK: Po příjezdu jsme viděli, že není čas. Měla pořezané ruce i obličej. Dívka se z mostu sunula stále dolů. Rychle jsme se k ní dostali, spíš připlížili, a začali jednat. Prosili jsme ji, ať to nedělá.

MM: Kolega na ni mluvil a tím upoutal její pozornost. Musel ji zaujmout, protože já jsem se plížila z druhé strany a chtěla ji zachytit a vytáhnout.

To jste neměla strach, že vás strhne s sebou?

MM: Měla. Ale v tu chvíli jsem myslela jen na jediné. Dostat ji a sebe za zábradlí, které měla za zády. Klekla jsem si za ní, zapřela se o beton a očním

DVOJICE, která zachránila život dvacetileté dívce. Petr Kohajda a Marta Mundilová. Foto: Deník / (roc)

kontaktem jsem kolegovi naznačila, že ji stáhnou k sobě.

PK: Strach, nebo to, co se mohlo stát, čeho jsme mohli být svědky, nám došlo až po záchraně dívky. V tu chvíli jsme ji chtěli prostě jen zachránit.

Jde popsat ten pocit?

PK: Vtáhli jsme dívku do kolejiště, které se už nepoužívá, tam ji zalehli, aby nemohla skočit. Teprve potom jsem cítil, jak se začínám klepat, a v první chvíli jsem nebyl schopen ani vzít telefon a zavolat záchranku. Vidíte vlastně napřímou člověka, který se chys-

tá zabít. Sloužím 24 let, ale něco podobného jsem nezažil.

MM: Člověk je zvyklý, že vidí hrůzné dopravní nehody, náhlá úmrtí či dokonanou smrt, ale tohle je něco jiného. Vidíte člověka, který se chystá zabít. Je to velmi nepříjemné. Leželi jsme v tom kolejišti asi minutu a všichni jsme se potřebovali uklidnit. Byli jsme rádi, že se nám ji podařilo zachránit. Dodnes si pamatují, že tam pářilo sluníčko a já jsem si ho užívala.

Co na to zachráněná, jak reagovala?

PK: Přišla nám poděkovat. Tvrdila, že se jí nyní otočí a změní život. Údajně nastoupila i na léčení.

MM: To je asi největší úspěch.

Co na to rodina, pochlubili jste se doma?

MM: Já jsem o tom nejprve asi dva dny doma nemluvila, byl to pro mě silný zážitek. Uvědomila jsem si, že bych té dívce mohla dělat mámu. Co je to za dobu, že si dvacetileté děti berou život?

PK: Syn byl pyšný, že se mi něco takového podařilo a že to dobře dopadlo.